

твоваха, само и само да сполучатъ за да се завърни пакъ грѣцкія Владика Неофитъ тукъ, и да ги щедро възнагради за народодобийственнитѣ ѫмъ трудове. Грѣцката Патріаршія впрочемъ, ако и да не смѣяше да назначи и испрати тукъ Неофита за Митрополитъ, но и друго не назначаваше, а чакаше може бы едно благоприятно време. — Неофитъ живѣяше въ Цариградъ и Търновската Епархія се управляваше отъ негови намѣстници. Най напредъ отъ Русчушкія Епископъ Синесія а отсетнѣ, отъ тогавашнія Ловчански Епископъ Иларіона, които и пращаха Неофиту значителни сумми отъ приходитѣ на Епархіята. — Въ таково положеніе се намираше Търново въ продълженіе на една цѣла година и повече. Най сетнѣ, грѣцката Патріаршія назначи и испрати тукъ за Търновски Митрополитъ Григорія, родомъ тоже Грѣкъ. Той се мѣчяше да се сблужи съ тукашнитѣ граждани, и за тая цѣль, всичко употрѣбываше; но това бѣ вѣч невъзможно. Дѣйствително него го поддръжяха и разнovidнимъ образомъ крѣпяха, пакъ привърженицитѣ Неофитови Грѣкоманитѣ, но тѣ бѣхъ останжли твърдѣ малко; спорядъ това и Григорій не можи и не успѣ да хвани коренъ въ Търновската Епархія, като своя предшественикъ Неофитъ; по самата причина, че грѣцкитѣ Владци бѣхъ изгубили всичката си важность. По тая же умраза къмъ грѣцкитѣ Владци, и общото мнѣніе, което се образува спорядъ нея тукъ въ Търново: „че грѣцкитѣ Владци сж твърдѣ много врѣдителни за Българія, и че доро тѣ не се изгонятъ, Българскія народъ никога не ще можи да напредни, никога не ще му бѣди възможно да предприемни, и да извърши народни нѣкои предпріимчиви движенія съ цѣль, да се освободи отъ Турскія произволъ и отъ Турското угнѣтително владѣчество,“ се по усїли. Въ съображеніе на таковото едно враждебно и умразно настроеніе на духоветѣ на Българитѣ въобще, а — преимущественно и частно на Търновцитѣ и на жителитѣ на Търновската Епархія, Владиката Григорій не можяше да се задържи за дълго време като Митрополитъ въ Търново, както по долу за това ще разкажимъ. Ненавистното впрочемъ общо мнѣніе поченъ вѣч явно